

LBRIS

We know
books

Colecția

ISBN: 978-606-752-255-6

©Editura CHARMIDES / 2021
str. Mihai Eminescu 13, ap. 31
Bistrița, 420041, România Tel: 0263 236257
www.societateadeconcerte.org

Editor: Gavril Țărmure
DTP: Matei Man
Copertă: Leon Cruceru
Credit foto: AF ART Studio

marin mălaicu-hondrari

---

urmele încercării

CHARMIDES

2021

Cuprins

O, frumoasele zile de muncă!.....	5
Aerul tare al amintirilor.....	7
O expresie tâmpită.....	8
Provizoriu.....	10
Tatăl.....	11
O după-amiază.....	13
Mâine, pe vremea asta.....	14
Lămurire.....	17
Immigrant song (după zece ani).....	18
Aris sau viața ca o bandă de alergare.....	21
Răpirea din serai.....	25
Asta e lumea.....	27
Sezon estival.....	28
Sărbători fericite.....	30
Durex cu răvaș.....	32

Șapte poeme pentru Alexandra

După-amiaza unui tâmplar.....	37
Lumina vine de la apus.....	39

Urmele încercării.....	41
O fată își trece lama.....	43
Mitocondria.....	45
Luisa Casati.....	47

Addenda

Amurgul solitarului.....	55
Noaptea albă.....	57
Drumuri.....	59
Amintire.....	60
Cugetările sărmanului Dionis.....	62

O, frumoasele zile de muncă!

Acum niște mesteceni se gudură pe lângă mine,
își lălăie frunzele și scot un sunet stupid, așa,
de natură. Mi-e dor de biroul meu aseptice,
de cafeaua to go. O, frumoasele zile de muncă!
În week-end-uri ieșeam cu băieții,
mă uitam la filme porno și eram plin de viață.
Plecăm la team building la munte și la mare,
ne dădeam de zor în scrânciobul marxismului,
câte o colegă mai rămânea graviduță.
O, frumoasele zile de muncă!

Acum am o soție bătrână și frumoasă,
mușc dintr-un măr cu dinții din copilărie,
zac pe șezlong lângă piscina
în care se bălăcesc nepoții noștri:
ce i-aș mai împușca uneori,
mama lor de îngerași.
O, frumoasele zile de muncă!

Printre smocurile de iarbă se aude marea neîngrijită,
un obiect rece s-a lăsat la pământ ca un animal cuprins de leșin.
Linia orizontului tăiată de tufișurile zdrențuite,
arinii prăfoși învolburați de trecerea apelor
și mai încolo
soarele băltind peste acoperișul prăbușit,
lenevind în crăpăturile pământului.
Spre seară a avut loc întoarcerea prosoapelor la uscat
și a început fărâmițarea lucrurilor.
Respirația a încetinit brusc, s-a lăsat într-o parte
și numai lumina a părut să aibă ceva de spus.
O, frumoasele zile de muncă!

Aerul tare al amintirilor

Mi-am pus un whisky. Nu mă interesează ce vreme e afară.
Vreau doar să stau în dreptul unei bucăți de sticlă,
să am iluzia transparenței și a unei vieți care continuă dincolo.
Dacă aș putea încremeni aici,
dacă aș putea să rezist în aerul tare al amintirilor
măcar cât rezistă cubul de gheață în pahar.

Mai bine așa:
o inimă mică și nefolosită ca un stick de memorie învechit.

Îmi caut cordonul halatului. Îl desfac de la candelabru.
Scot telefonul din congelator.
În curând fetița noastră va veni de la școală.
Am băut suficient încât să fiu aceeași mamă iubitoare.
Nici crengile a cinci mii de măslini nu mi-ar putea schimba viața.

Sau nu știu.

O expresie tâmpită

Mi-ai zis că poate ar fi mai bine
să-mi văd de viața mea.
Eram înconjurați de șapte mii de măslini
și n-ar fi trebuit să mai ieșim de acolo.

Când am revenit la casa lui Rafa
aveam gura arsă de sete
și el ne aștepta cu apă rece.

Apoi am stat la fereastră
am fumat mare parte din noapte
văzându-l din când în când pe Rafa
cum intra și ieșea din casă
la intervale tot mai scurte
întrebându-mă ce-o fi însemnând
să-ți vezi de viață.

De atunci au trecut trei ani,
Rafa e mort
și noi suntem despărțiți.

Provizoriu

Pe un câmp nesfârșit
crivățul poartă aroma rece a zăpezii
și iepurii se izbesc de
oasele grele ale gerului.

Ecranul divizat al orizontului
a căpătat ceva din rezonanța
unui baston de orb.

Un copil prăbușit
clipește repede
își privește palmele ca pe două
fotografii cu părinții săi.

Umbra unui patinator melancolic
alunecă peste râul înghețat.

Tatăl

Era înalt, slab, harnic, isteț și bețiv.
În lunile de abținere umbla c-o Biblie la el,
prindea culoare în obraji și mânca de trei ori pe zi.
Până când se întâmpla ceva și
pe ușa pe care ieșea pocăit intra beat.
Mai întâi îl dădeau afară din serviciu,
apoi îl dădeau afară de la pocăiți,
iar mama îl dădea afară din casă.
Și-atunci dispărea cu lunile,
începea niște meserii. A fost bun cu mine,
m-a ținut în sărăcie, m-a hrănit cu visuri.
M-a învățat să nu-i întorc mamei vorba,
să nu fur, să umblu curat, să merg pe bicicletă,
să fac o claie de fân ca lumea.
O dată pe an îi curăț mormântul
de buruieni. Mi-ar fi plăcut